Megengedhetetlen körülmények a November 7 Erőmű dolgozóit ellátó üzemélelmezési konyhán

Az Inotai November 7 Erőmű felvonulási lakótelepén 1951 óta üzemel az 500—600 dolgozót ellátó üzemélelmezési konyha. Környezete, különösen a műút felöli oldalon, gödrökkel tarkított, amiket az állandó szennyvízlefolyó nehézségek miatt tártak fel. Maga az épület rozogának mondható, tetőzete teljesen rossz, beázik, falazata nedves, a vakolatot nem tartja és ennek következtében az egészségügyi előírásoknak megfelelő üzemeltetést nem lehet ott végezni.

Egészségtelen körülmények sora

A főzőkonyha sötét, mindössze két keskeny ablaknyílása van. Az összes helyiségekben a villamosvezetékek érintésveszélyesek. A csatornázás eltömődött, egy-egy nagyobb eső alkalmával a szennylé visszafolyik a konyhába. Szomorú még az, hogy az a WC-vel is összeköttetésben van. Ez azért veszélyes, mivel fertőzésnek van kitéve a nyersanyag, illetve az elkészített ételek. A főzőkonyha betontalpazata nem tartható tisztán, az egész épület sáros, piszkos, a konyhába való bejárás állandó tisztátalanságot eredményez. A raktárhelyiségek nagyságra megfelelőek, de annyira nedvesek, hogy száraz áruk raktározására alkalmatlanok.

Az italmérő helyiségből közvetlen nyíló WC-k közül az egyik teljesen beomlott állapotban van, használhatatlan. A WC szellőzőablakok a konyhaablaktól körülbelül két méter távolságra vannak. Az italmérő helyiség raktárában magasan áll a víz, ami a szomszédos szennygödörből folyik ki. Az étterem fűtését nem lehet biztosítani, így a dolgozók hideg helyiségben kénytelenek étkezni.

A húsüzemi rész mellett van egy garázs, autójavítóval összekötve, az itt keletkező szemét, por stb. mind szennyezi a húselőkészítőt. Ezek a körülmények mind gátlólag hatnak a konyha személyzetére és ugyancsak rosszul hatnak az étkezőkre is.

Ezek voltak a tények, amit az egyszerű szemlélő is észrevesz az első látásra.

Nézzük meg, mit szólnak ehhez az Erőmű, az Üzemélelmezési és a Közegészségügyi Állomás illetékesei.

Kezdjük el mindjárt az Erőmű beruházási osztályának vezetőjével, Sántha elvtárssal.

Ő a következőket mondja nyilatkozatában:

— 1957. március 14-én 2,5 millió forint összegben szerződést kötöttünk az ÉM. 31. számú Építőipari Vállalattal. Ezen szerződés keretén belül a nevezett vállalat köteles lett volna 1957. december 31-ig az üzemi konyhát és két étkezőt az Erőmű részére átadni. A vállalat munkaerejét ezzel szemben más munkákra csoportosította át, bár ez ellen több izben is tiltakoztunk. A munkaerőlétszám megemelésére a kivitelező vállalat írásban is ígéretet tett. A November 7 Erőmű mindent el fog követni, hogy olyan új kötbérterhes határidő születessen, melyen a végső határidő 1958. március 31 legyen.

Be kell szüntetni a régi konyha üzemeltetését

Ughy Józsefnek, az Üzemélelmezési Vállalat igazgatójának többek között következő a véleménye:

— Nem megengedhető, hogy rendszerünkben ilyen állapotok között működő egységben üzemeljünk, mert ez nemcsak saját dolgozóinkra, hanem étkezőinkre is demoralizáló hatással van, ezek alapján szükséges egy olyan határozat, hogy az üzemeltetés be legyen szüntetve a konyhán.

Most hallgassuk meg a legilletékesebb, dr. Haidekker elvtársat, a meguei Közegészségügyi és Járványügyi Állomás igazgatóját, aki január 6-án tartott ebben az ügyben vizsgálatot.

Jegyzőkönyvében többek között megállapította, hogy az építkezés jelenlegi állapota nem mutat biztató jelet annak időbeni befejezésére, a konyhánál fennálló közegészség elleneses állapotok pedig nem teszik megengedhetővé annak jelen állapotában még további üzemeltetését, miért is az Erőmű határozott időpontot megjelölő válaszától teszi függővé a konyha további üzemeltetésének engedélyezését.

Gyorsítani kell az új konyha építését

Elhangzottak a nyilatkozatok, és nem mutatnak örömteli képet. Hozzá kell még tenni ehhez, hogy úgy az Erőmű, mint az Üzemélelmezési Vállalat írásbeli nyilatkozatot tett, hogy a konyháért semmiféle felelősséget nem vállal. Ebből, sajnos, nem lesz új konyha, mivel az építőipari vállalat semmi igyekezetet nem mutat a munka gyorsítására.

Nem állt szándékomban nagy felfedezést tenni, de e rövid beszámoló ízelítőt igyekezett adni ezen fájó kérdésről, amit talán orvosolni fognak.

Kolman Ferenc.

HÍREK

Kevés, és mégis olyan sok...

Alig áll meg az esti gyors a várpalotai állomáson, máris roham indul az autóbusz ellen... Aki tud, felszáll, — ha a másik testén keresztül is...

1958. január 2. kivétel volt. Az utasok nem lökdösődnek nem szidalmazzák egymást... Miért?

Azért, mert tizenkét udvarias vájáriskolás megvárta, míg az idősebbek felszálltak, a felszállásban segítettek — magatartásukkal álljt parancsoltak az indulatoknak.

Mi pedig a leszállásnál szeretettel simogattuk meg szemünkkel kedves vájáriskolásainkat.

Bartos Sándor, tanár.

*

SZOMBATON ESTE 8 órai kezdettel Pétfürdőn, a mozi helyiségében a szülői munkaközösség már hagyományossá vált évi bálját tartja. Ez alkalommal kitűnő büfé várja a vendégeket. Jó szórakozást kívánunk mindenkinek.

JANUÁR 16-ÁN, csütörtökön este Péten, a mozi helyiségében a Budapesti Kamara Színház vendégjátékaként bemutatásra kerül Mauzari: ÓH, MAI GYEREKEK című 3 felvonásos vígjáték. Ezt az előadást csak 16 éven felüliek látogathatják.

AZ INTERKONTINENTÁLIS RAKÉTÁRÓL és a műholdról tartott előadást a Honvédelmi Minisztérium mérnöke január 8-án, szerdán délután Pétfürdőn, a mozi helyiségében.

A VÁRPALOTAI VASÚTÁLLOMÁSON ma tartják ünnepélyes keretek között a forgalmi legénysziálló avatását.

Termelési és műszaki bizottság alakult

Az Inotai Alumíniumkohó pártszervezete azon munkálkodik, hogy minél nagyobb segítséget tudjon adni az üzemvezetőségnek az eredmények tovább fokozása érdekében. Ezért az elmúlt napokban megalakították a termelési és műszaki bizottságot. A bizottság 18 tagból áll. Soraiban megtalálni mérnököket, technikusokat, középkádereket és fizikai dolgozókat. Cél: Az üzem előtt álló gondok megoldásához javaslatokat adni, a dolgozók sokoldalú véleményét kifejezésre juttatni. Fejleszteni a technikai eljárásokat, hogy még olcsóbban termelhessenek.

A kezdeményezés szép, most már a kommunistákon múlik, hogy sikerül-e mozgósítaniok a dolgozókat, tudnak-e olyan javaslatokkal jönni, ami mindig a jobb megoldást eredményezi. Az első megbeszélésük nagy aktivitásról tett tanúbizonyságot. Most már az kell, hogy ez a lelkesedés végig kísérje munkájukat, akkor az eredmény sem marad el.

Ifjú szívvel

Sok nehéz napot látott a múlt évben a Beszálló-akna. Sokszor előfordult, hogy csak két szám jelezte a terv „teljesítését." De van a bányának egy munkahelye, a 301-es front, amelyen fiatalok, KISZ-esek dolgoznak. Ez a munkahely — amióta a KISZ-esek művelik — sohasem jött zavarba. Tavaly júliusban alakult a 301-es KISZ-front és termelése azóta állandóan felfelé ível. Ezek a fiatalok fittyet hányva a Gergely naptárra, annyi szenet termeltek terven felül, hogy január 8-án már az 1958. évi április 15-nél tartottak. 16.789 tonna szénnel adtak többet a tervezettnél. Ez annyit jelent, hogy ennek az egyetlen frontnak többtermelése 11 tonna híján az egész bánya 22 napi termelését adta.

Ezek a számok másról is beszélnek: arról, hogy ha a fiatalok lelkesedése, kötelességtudata szárnyakat kap, nagy dolgok születnek. Méltán állítjuk a Beszálló-akna KISZ frontjának minden egyes tagját a megye fiataljai elé példaképül. Ezek a tettek a legszíntébb kifejezői annak, amit a KISZ zászlajára írt: Hűség a néphez, hűség a párthoz.

A várpalotai S II.-aknában 45 bányászfiatal KISZ frontbrigádot alakított

Az új esztendő első napjaiban a várpalotai S. II.-aknában új frontot nyitottak meg. A KISZ-fiatalok elhatározták, hogy kezükbe veszik az új front művelését és 45 főből álló KISZ-brigádot alakítottak. Legfontosabb feladatuknak tekintik a széntermelés önköltségének a csökkentését. Az új front jó előkészítésével, és a gyors előrehaladással el akarják érni, hogy az improduktív létszámot a legminimálisabbra csökkentsék. A KISZ-fronton már az első napokban sikeresen alkalmazzák a modern vastámos biztosítást is, s ezzel a bányafa nagyrészét megtakarítják. Emellett egy-egy frontszakasz művelésének befejezése után a faanyag nagyrészét, amely eddig veszendőbe ment, visszaszerzik.

Játékból szerencsétlenség

Január 3-án az erőtelep két fiatal lakatos szakmunkása, Györkös József és Kovács János egy lemezvágó géppel játszottak munkaközben. Györkös Józsefnek a védőkesztyűjét kezdték feldarabolni a vágógéppel. Kovács János mondja: csak játékból meglökte Györkösnek a könyökét azzal a szándékkal, hogy megijessze, de a védőkesztyű helyett Györkös Józsefnek a jobb kezén a hüvelykujja került a vágógép alá amivel azonnal kórházba szállították. A játék következtében történt baleset miatt Györkös József hosszabb időre munkaképtelen lett.

Ez a példa tanúságul szolgálhat a gyár valamennyi dolgozójának a munkafegyelem betartása terén. Arra, hogy munkaidő alatt nem játszani, hanem dolgozni kell.

Közérdekű tudnivalók

A népi ellenőrzésről

Megjelent kormányzatunk rendelkezése a népi ellenőrzésről, mely az eddigieknél sokkal szélesebben — és reméljük eredményesebben — vonja be a dolgozó népet a szocialista vagyon védelmébe.

Ezen törvény kimondja, hogy építőmunkánkat, amelyet a becsületes dolgozók kifejtenek a szocialista haza építésében, veszélyeztetik a népi demokrácia ellenségei, akik szembefordulnak a törvényes renddel, kijátsszák a törvényeket és rendeleteket, herdálják a nép vagyonát.

Annak érdekében, hogy az államrend védelme, a nép vagyonának pazarlása elleni harc, a törvények és rendeletek betartása és végrehajtása széles társadalmi támogatással, kellő hatékonysággal, megfelelő szervezeti keretek között folyjék, az 1957. évi VII. törvény létrehozza a népi ellenőrzést.

Városunk területén is meg kell alakítani a népi ellenőrzést biztosító bizottságot, de ennek munkája csak úgy lesz eredményes, ha azt a becsületes dolgozók széles rétegei is támogatják az üzemek, vállalatok, irodák stb. területein, s egyaránt észrevesszük a hibákat és igyekezünk azokat megszüntetni.

Van tennivaló városunk területén is elég, a vállalatoknál, üzemeknél, de az állami erőből épült lakóházak védelme tekintetében is.

Legyen városunk minden dolgozója hű őre a szocialista népi vagyonnak, — hogy ezzel is támogassuk pártunk és kormányzatunk törekvéseit a szocializmus mielőbbi megvalósítását illetően.

A szénbányászok sajátház építési akciójáról

A Magyar Forradalmi Munkás-Paraszt Kormány 1096/1957. (XII. 31.) számú határozata módosítja a szénbányászok sajátházépítési akciójáról szóló 1015/1957. (I. 27.) korm. számú határozatot éspedig a következőképpen:

aki a szénbányászat szolgálatában:

5 évet töltött, vagy tölt el	*5.000 Ft*
10 évet töltött, vagy tölt el	*10.000 Ft*
15 évet töltött, vagy tölt el	*15.000 Ft*
20 évet töltött, vagy tölt el	*20.000 Ft*

engedményben részesül.

Amennyiben az 1957. évi lakásépítési terv keretében épülő földszintes bányászlakásokat a műszaki átadást követő két hónapon belül szénbányászok nem vásárolják meg, ez az akció kiterjed a szénbányászat körébe tartozó, más bérből és fizetésből élő dolgozókra is.

A módosító rendelet további magyarázatot is ad, azért az érdeklődőknek szívesen áll rendelkezésére a városi tanács titkársága, a szükséges felvilágosítás megadása végett.

Bánhegyi Károly, vb. titkár.

Akikről keveset beszélünk:

A RENDŐR

Az óra mutatói egymást takarták a 12-es számjegyen. Az 1957-es és az 1958-as év találkozásánál, ebben a kicsi országban pár percre „megállt" az élet, — hogy a Himnusz elhangzása után annál nagyobbat dobbanjon a szív, lobbanjon a jókedv, koccanjon a pohár. Zene, kacagás, tánc. Öreg nénik és bácsik fiatalos hévvel kapaszkodnak össze. Szerelmet sugároz a kedves lány szeme, amint vőlegényére tekint és a bábeli hangzavarban „Boldog újévet" kívánnak egymásnak az emberek. Mintha az egész város — ez az acélos izmú, fiatal város — táncra perdült volna ezen a Szilveszter éjszakán.

Imbolygó „árnyak" tűntek fel az utcán. Egy-két „árny" össze akarta dönteni a házakat, de a falak hősiesen ellenálltak. Meghökkentő kép bontakozott ki az utcán: két ember jött egyenesen, egyszerre lépve, keményen és határozottan. Rendőrök.

Gyökér János törzsőrmester és Szöllősi István őrmester. Míg a „város" önfeledten szórakozott, ők éberen vigyázták jókedvüket.

Sokan azt hiszik: boszszankodtak szolgálatuk miatt. Nem! Örültek, hogy rend, nyugalom és biztonság üli meg a várost. Különben ismerjük meg őket közelebbről: Gyökér János törzsőrmester 27 éves fiatalember. Tartalékos honvédtiszt volt és az ellenforradalom után azonnal jelentkezett rendőrnek. Két kisgyermek édesapja. Egyetlen bánata, — de az nagy — hogy Inotán barakklakásuk van, már egy éve. Remény van arra, hogy mire e sorok megjelennek, már rendeződik is e problémája.

Jó munkája elismeréseképpen mostanában vették fel párttagjelöltnek.

Szöllősi István elvtársat nagyon sokan ismerik Várpalotán. Nyersnek tűnő modora mögött ott húzódik az emberszeretet és a hivatástudat. Kétszobás modern lakásban lakik feleségével és öt gyermekével. Megtudtuk, hogy 1952-ben került Várpalotára rendőrnek. Azelőtt az Ajkai Kohóban volt sztahanovista főkohász. 39 éves. (de nem néz ki annyinak).

Hogy mi a szórakozása? Otthon a rádióműsort hallgatja, tanítja a gyerekeket (kettő iskolás közülük, nagy fia 17 éves aki már dolgozik a bányánál), családi körben kártyázgatnak és nagyritkán elviszi feleségét a Rendőrklubba.

Nagyon tud örülni az életnek, az öt gyermeknek. Tisztességes megélhetést tud biztosítani családjának és soha nem felejti el, hogy az ő gyermekkora milyen mostoha volt. Amit a sors (vagy: régi társadalmi rendszer) megtagadott tőle, mindazt pótolja bőségesen az ő gyermekeinek.

Tervei: „Becsülettel teljesíteni kötelességét továbbra is, megfogadva elöljárói utasításait, tanácsait, mert amit eddig kapott, azt csak jó munkával lehet meghálálni" — mondja szerényen.

Városunk lakosai! Ha rendőrt láttok jusson eszetekbe, hogy ők értünk vannak és miattunk néznek szembe sok esetben ismeretlen veszélyekkel, nem kímélve... meg az életüket sem.

... Köszönet érte!